

Maandag 2 mei

'... er zijn verschillende uitingen van bijzondere kracht, maar het is één God die ze allemaal en bij iedereen teweegbrengt' (1 Kor. 12:6)(NBV).

Wanneer God je roept (2).

Professionele pottenbakkers weten dat klei terugveert wanneer je het induwt, en dat geeft ze een indicatie wat ze er al dan niet van kunnen maken. Amateur pottenbakkers ontbreekt het vaak aan dat onderscheidingsvermogen - en het eindproduct bewijst dat. Wanneer je je grondstoffen niet eert, wordt de realiteit je vijand. In het woord roeping zit het woord roep. Het ontdekken van je roeping behelst dus zorgvuldig luisteren naar de roep die klinkt. Als je je oren sluit en iets gaat doen waartoe je noch geroepen noch toegerust bent, leef je uiteindelijk met angst die fluistert: 'Je probeert iets te doen waartoe God je niet geroepen heeft.' De moed om te erkennen wat je niet bent, brengt grote vrijheid; het gebrek daaraan houdt je gevangen. Parker Palmer schrijft: 'Je kunt je roeping niet kiezen; je moet je leven laten spreken.' Misschien ben je geschapen om te leren en kun je daarmee anderen van dienst zijn. Als dat zo is, zal je merken dat je je aangetrokken voelt tot lezen, nadenken, schrijven en lesgeven. Ben jij er echter van overtuigd (of heb je je door anderen laten overtuigen) dat je een zakelijk succes moet zijn wil je leven tellen, dan zal je altijd tegen de stroom van je eigen leven ingaan. Leer in plaats daarvan om het paard te berijden in de richting die het gaat. Filosoof Mortimer Adler schrijft over briljante geesten die worden geroepen om plaats te nemen aan de tafel van wat hij noemt 'het grote gesprek van de mensheid'. Nou, wat denk je? Negenennegentig procent van ons zal nooit aan die tafel komen zitten! Maar we kunnen uitkijken naar de eervolle vermelding: 'Voortreffelijk, je bent een goede en betrouwbare dienaar' (Matt. 5:21). Want dat heeft God beloofd aan degenen die zijn roep horen, die accepteren en hun leven wijden aan de vervulling ervan.

Dinsdag 3 mei

'Opnieuw riep de Heer Samuël, voor de derde keer' (1 Sam. 3:8)(NBV).

Wanneer God je roept (3).

Je bent niet op deze planeet beland met je roeping kant-en-klaar en je gaven paraat. Gods roeping onderscheiden gaat meestal gepaard met vallen en opstaan. God riep Samuël vier keer voordat hij de goddelijke stem herkende. Voordat Petrus op het water liep zei hij: 'Heer, als u het bent, zeg me dan dat ik over het water naar u toe moet komen. Hij [Jezus] zei: 'Kom!' (Matt. 14:28-29). De les die je hieruit kunt trekken is deze: jij bent niet de baas over het waterwandelen, dat is Jezus! Het is niet zo dat je te allen tijde de beschikking hebt over kracht om uit te putten voor wat je ook maar wilt. Voordat je besluit uit de boot te stappen doe je er beter aan zeker te weten waartoe je geroepen bent - en dat Jezus degene is die je roept. God is op zoek naar meer dan impulsiviteit. Soms nemen we roekeloze beslissingen over relaties, financiën of werk en praten dat vervolgens goed met behulp van wat vrome taal. In veel zelfhulpboeken wordt risico's nemen gezien als lovenswaardig, maar als christen moeten de risico's die je neemt een directe reactie op God zijn. Als jij een avontuurlijke persoonlijkheid bent kun je bijzonder gevoelig zijn op dit gebied. Verveling kan je kwetsbaar maken en je verleiden om je problemen op te lossen door overhaaste beslissingen te nemen die niet in overeenstemming zijn met Gods wil. Er bestaat een dunne scheidslijn tussen 'gij zult niet bang zijn' en 'gij zult niet dom zijn' - een die gemakkelijk vervaagt. Weten wanneer uit de boot te stappen en een risico te nemen vraagt niet slechts om moed, het vraagt ook om wijsheid om de juiste vragen te stellen, onderscheidingsvermogen om de stem van de meester te herkennen en geduld om te wachten tot hij zegt: 'Kom!'

Woensdag 4 mei

'Ik ben ervan overtuigd dat het lijden van deze tijd in geen verhouding staat tot de luister die ons in de toekomst zal worden geopenbaard' (Rom. 8:18)(NBV).

Wanneer God je roept (4).

Soms zien we de roeping van God voor ons leven door een roze gekleurde bril. Maar het horen van zijn roepstem is niet hetzelfde als je droomcarrière vinden. Toen God Jeremia riep om te prediken aan mensen die weigerden te luisteren, huilde hij zoveel dat hij bekend kwam te staan als 'de huilende profeet'. Onze eerste reactie op een goddelijke opdracht is over het algemeen - angst. Henry Blackaby schrijft: 'Sommige mensen zeggen: 'God zal me nooit vragen iets te doen wat ik niet kan.' Maar ik ben nu zover dat als een mogelijke opdracht van God iets is wat ik gemakkelijk aankan, ik weet dat die waarschijnlijk niet van God komt. Het soort opdrachten dat God in de Bijbel geeft heeft altijd Gods formaat. En ligt buiten het vermogen van wat mensen kunnen doen. God wil namelijk dat zijn wezen, zijn kracht en zijn goedheid worden getoond aan een wereld die toekijkt.' Ja zeggen tegen Gods roeping betekent vaak uren inspanning waar je liever niet voor zou kiezen. En het beloont je niet altijd met het soort erkenning waarop je gehoopt had. Mensen kunnen afkeuren wat je doet en proberen je tegen te houden. Ja, het zal zeker gepaard gaan met vallen en opstaan en een aantal valse starts. En natuurlijk talent alleen is niet genoeg om je roeping na te komen; om te doen wat God van je verlangt heb je meer ideeën, kracht en creativiteit nodig dan je in huis hebt. Paulus zegt: 'Wij zijn medewerkers van God' (1 Kor. 3:9), om te kunnen slagen moeten God en jij dus samenwerken. Hij roept je niet slechts op voor hem te werken, maar hij roept je op om met hem mee te werken!

Donderdag 5 mei

'Maar wie ben ik dat ik... zou gaan...' (Ex. 3:11)(NBV).

Leiders worden gemaakt, niet geboren!

Waarom roept God mensen die zich niet per se geschikt vinden? Zodat we meer op hem steunen dan op onszelf. Toen God Mozes riep, vroeg hij: 'Wie ben ik dat ik... zou gaan?' Toen God Gideon riep, antwoordde hij: '... ikzelf ben de jongste van de familie' (Rech. 6:15). Toen God Salomo riep, zei hij: 'Maar ik ben nog zo jong en ik heb geen ervaring' (1 Kon. 3:7). Toen God Jeremia riep, antwoordde deze: 'Ik kan het woord niet voeren, ik ben te jong' (Jer.1:6). Maar ze werden allemaal grote leiders. Hoe deden ze dat? Door ja te zeggen tegen Gods roeping, te leren van hun fouten en er wijzer van te worden en elke dag uit Gods kracht te putten. Dus of je door God gegeven opdracht in het leven nu groot lijkt of klein, je kunt erin groeien. Winston Churchill werd niet gezien als een academisch succes en het kostte hem verscheidene pogingen om te slagen voor het toelatingsexamen van The Royal Military College. Maar hij groeide uit tot een leider over een Engeland in oorlogstijd en door velen wordt hij beschouwd als een van de grootsten in de Britse geschiedenis. De Griekse staatsman Demosthenes had als kind zo'n spraakgebrek dat hij niet voor een groep durfde te spreken. Maar hij bracht uren door aan zee en bleef eindeloos oefenen om aan zijn probleem te werken - en werd als gevolg daarvan een van de beroemdste redenaars aller tijden. Misschien heb je geen natuurlijke aanleg voor leiderschap, maar onder Gods leiding kun je je ontwikkelen tot een leider. Waarom? Jij hebt misschien je beperkingen, maar de God die in jou leeft, niet!

Vrijdag 6 mei

'Wie is geschikt voor deze taak?' (2 Kor. 2:16)(NBV).

Voel jij je tekortschieten?

In 2 Kor. 2:16 stelt Paulus bovenstaande vraag en in hoofdstuk drie antwoordt hij: 'Niet dat wij vanuit onszelf zo bekwaam zijn dat we dit als ons eigen werk kunnen beschouwen, onze bekwaamheid danken we aan God' (2 Kor. 3:5). We zijn ons bewust van onze beperkingen als het gaat om het voldoen aan de behoeften van onze families, het voldoen aan de eisen van onze banen, het volharden in weerwil van weinig energie en chronische pijn, het vechten tegen een langdurige gewoonte, het wennen aan een nieuwe baan na ontslag, het volhouden in een moeilijk huwelijk en het vinden van de kracht die nodig is om door te gaan wanneer onze dromen in het water vallen. We doen alsof we het voor elkaar hebben. We doen alsof we in staat zijn elke situatie aan te kunnen, maar diep van binnen weten we dat het niet zo is. De waarheid is dat we zonder Gods genade en kracht nergens zijn. Trotse, assertieve types kunnen dit soms maar moeilijk accepteren. Het ondermijnt hun ego om te moeten erkennen dat ze zonder God niet het juiste weten te doen op de juiste manier, of niet weten waar de kracht om het te doen vandaan komt. Het is moeilijk voor hen om toe te geven dat ze bewust te allen tijde op hem moeten vertrouwen. Maar zodra je dat standpunt inneemt en op God gaat vertrouwen, sta je op de drempel van het leven dat je altijd al wilde. Wat was het geheim van Paulus' kracht? 'Omdat Christus mij kracht schenkt, schep ik vreugde in mijn zwakheid... In mijn zwakheid ben ik sterk' (2 Kor. 12:10). D. L. Moody zei: 'Wanneer iemand geen kracht heeft, wordt hij sterk als hij op God steunt.' Hoe lang je ook al met Jezus wandelt, vergeet nooit dat ieder grammetje van je bekwaamheid van hem afkomstig is.

Zaterdag 7 mei

'... ieder van u maakt daar deel van uit' (1 Kor. 12:27)(NBV).

Samenwerken in eenheid.

Niemand van ons kan individueel doen wat wij allemaal samen kunnen. Paulus schrijft: 'U bent het lichaam [de kerk] van Christus en ieder van u maakt daar deel van uit.' Maar zijn lichaam staat erom bekend dat het zich misdraagt. De hersenen miskennen het hart. (Academici miskennen aanbidders.) De handen hebben kritiek op de knieën. (Mensen van actie bekritisieren mensen van gebed.) De ogen weigeren samen te werken met de voeten. (Visionaire denkers willen niet samenwerken met gestage werkers.) Dus schrijft Paulus: 'Het oog kan niet tegen de hand zeggen: 'Ik heb je niet nodig,' en het hoofd kan dat evenmin tegen de voeten zeggen' (v. 21). De mega-kerk heeft de kleinere kerk nodig. De liberaal de conservatief. De voorganger de evangelist. Samenwerking is meer dan een goed idee; het is een bijbelse opdracht. 'Span u in om door de samenbindende kracht van de vrede de eenheid te bewaren die de Geest u geeft' (Efez. 4:3). Wanneer we samenwerken in eenheid, dan zegt de Bijbel dat God 'zijn zegen geeft' (zie Ps.133:1-3). We zijn niet geroepen om te vergelijken, te concurreren, te klagen of elkaar te bekritisieren. Nee, we zijn geroepen om elkaar aan te vullen! Jezus zei: '... als twee van jullie hier op aarde eensgezind om iets vragen, wat het ook is, dan zal mijn Vader in de hemel het voor hen laten gebeuren. Want waar twee of drie mensen in mijn naam samen zijn, ben ik in hun midden' (Matt.18:19-20). Wat een verbazingwekkende belofte. Wanneer wij eensgezind zijn, merkt Jezus dat op. Hij verschijnt, hij hoort en verhoort onze gebeden.

Zondag 8 mei – Moederdag

‘Haar kinderen prijzen haar, haar man bejubelt haar’ (Spr. 31:28)(NBV)

Moeder, je bent een zegen!

Wanneer we het over moederschap hebben, dan zegt dit bericht op een mededelingenbord in een kerk voldoende: ‘Als evolutie waar is hoe komt het dan dat moeders nog maar twee handen hebben?’ Maar nu even serieus, moeder, vandaag nemen we even de tijd om je een eresaluut te brengen en je te laten weten hoeveel we je waarderen. Er zijn waarschijnlijk dagen waarop je je afvraagt of al je inspanningen ertoe doen. Je werk is nooit af, je bent altijd moe en er staat geen grote financiële beloning tegenover. We leven in een tijd waarin dienen steeds minder belangrijk lijkt en glans en glitter de boventoon voeren, soms is het moeilijk om je investering op waarde te schatten. Maar luister: God zegt dat je zeer gewaardeerd wordt door hem en dat kinderen een geschenk zijn van de Heer (zie Ps.127:3). Eugene Peterson parafraseert de woorden van Salomo in Spreuken en beschrijft een moeder als iemand die ‘weet dat haar werk ertoe doet, ijverig is in het huishouden, de dag tegemoet ziet met een glimlach, iets te zeggen heeft dat de moeite waard is en het altijd vriendelijk zegt. Haar kinderen respecteren haar en zegenen haar; haar man sluit zich daar bij aan met woorden van lof’ (zie Spr. 31:18-19). Dan eindigt Peterson het hoofdstuk met de volgende woorden: ‘Veel vrouwen hebben prachtige dingen gedaan, maar jij hebt ze allemaal overtroffen!’ Dus moeder, hoewel je rol niet wordt bepaald door een loonstrookje of een promotie ben je van vitaal belang voor je gezin en het fysieke, emotionele en geestelijke welzijn van je kinderen. Niemand kan jouw plaats innemen! Samuël was een van de grootste profeten van Israël, maar wie was de drijvende kracht in zijn leven? Zijn moeder, Hanna! Toen Samuël geboren werd, zei ze: ‘Nu geef ik hem op mijn beurt aan de Heer, voor alle dagen die hem gegeven zijn’ (1 Sam. 1:28). Moeder, je bent belangrijker dan je denkt. In jouw handen is God de leiders van morgen aan het vormen.